

Ε ἀπολαύειν ἢ τῶν ἡδέων, ἵδια δὲ μὴ κινεῖν ἐτέρας ὁρέξεις τῶν κοινῶν ἀπηλλαγμένους. ὥσπερ γὰρ αὖτε Σωκράτει (Xen. Conv. II 15 ss.) γυμνάσιον ἦν οὐκ ἀηδὲς ἢ ὄρχησις, οὕτως ὅτινι τὸ πέμψαντα καὶ τὸ τράγημα δεῖπνόν ἐστι καὶ σιτίον, 5 ἥττον βλάπτεται· τὸ δ' ἀπέχοντα τῇ φύσει τὸ μέτριον καὶ πεπληρωμένον ἐπιδράτεσθαι τῶν τοιούτων φυλακτέον ἐν τοῖς μάλιστα. φυλακτέον δὲ τῆς περὶ ταῦτα φιληδονίας καὶ γαστριμαργίας οὐδὲν ἥττον ἀπειροκαλίαν καὶ φιλοτιμίαν· καὶ γὰρ 9 αὗται πολλάκις συναναπείθουσι μὴ πεινῶντας ἐσθίειν ἔνια καὶ F πίνειν μὴ διψῶντας, ἀνελευθέρους κομιδῇ καὶ φορτικὰς ὑποβάλλονται φαντασίας, ὡς ἄτοπόν ἐστι πράγματος σπανίου καὶ πολυτελοῦς μὴ ἀπολαῦσαι παρόντος, οἶον οὔθατος ἢ μυκήτων Ἰταλικῶν ἢ Σαμίου πλακοῦντος ἢ χιόνος ἐν Αἴγυπτῳ. ταῦτα 14 γὰρ δήπον προάγεται πολλάκις χρῆσθαι τοῖς περιβοήτοις καὶ 125 σπανίοις, ὥσπερ ὑπὸ κνίσσης τῆς κενῆς | δόξης ἀγομένους καὶ τὸ σῶμα κοινωνεῖν μηδὲν δεόμενον ἀναγκάζοντας, ὅπως ἔχωσιν ἐτέροις διηγεῖσθαι, ξηλούμενοι τῆς ἀπολαύσεως τῶν οὕτω δυσπορίστων καὶ περιττῶν. ὅμοια δὲ καὶ πρὸς γυναικας ἐνδόξους πάσχουσιν. ἴδαις μὲν γὰρ ἔστιν ὅτε καὶ καλαῖς καὶ 20 ἀγαπώσαις συναναπαυόμενοι τὴν ἡσυχίαν ἔγουσι, Φρύνη δὲ τελέσαντες ἀργύριον ἢ Λαΐδι καὶ τὸ σῶμα φαύλως καὶ πρὸς συνουσίαν ἀργῶς ἔχοντες διακείμενον ἐγείρουσιν ἀμα καὶ παρακαλοῦσι τὸ ἀκόλαστον ἐπὶ τὴν ἡδονὴν ὑπὸ τῆς κενῆς δόξης. B αὐτὴ γοῦν ἔλεγεν ἡ Φρύνη πρεσβυτέρα γεγενημένη τὴν τρύγα 25 πλείονος πωλεῖν διὰ τὴν δόξαν. (7.) ἔστι δὲ μέγα καὶ θαυμαστόν, ἐν ὅσον ἡ φύσις δεομένη δέχεται τῶν ἡδονῶν προσιέμενοι τῷ σώματι, μᾶλλον δ' ἐὰν τὰ πολλὰ παρὰ τὰς ὁρέξεις αὐτῷ διαμαχόμενοι καὶ ἀναβαλλόμενοι καὶ πάνυ μόλις ταῖς